

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Nunquam aliqua Mater minùs obligata fuit sanctissima Virgine ad
legem Purificationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

*Nunquam aliqua Mater minus obligata fuit
Sanctissima Virgine ad Legem Purificationis.*

ARTICULUS II.

SI Sanctissima Virgo, incepit Methodius, subjecta fuisset Legi Purificationis, non celebraremus Festum de ipsa: Quare non? opposuit Glycas; quia quando femina obligatur ad se purificandum, est hæc ceremonia humiliationis, expiationis & poenitentia pro illâ: Festum non est nisi pro Sanctissimâ Virgine, eoque pro illâ sit dies triumphus & gloria; triumphus fert secum gaudium, & gaudium triumphus est maximum quoddam Festum. Vis intueri, quàm procul abfuerit ab eo, ut communi Purificationis subderetur legi?

Tres rationes obstringebant omnes alias Matres ad observantiam legis; & eadem tres rationes eximebant manifestè ab illâ sanctissimam Virginem.

Prima erat peccatum proto-parentum nostrorum: Verum est, fuisse virum, qui pepererat hoc monstrum, sed femina prius id conceperat; & in poenam magnæ hujus noxæ condemnavit illam Deus cum omnibus alijs, ut Matres non essent, nisi cum pluribus magnis incommoditatibus, & non nisi paterent eum dolore. Suppli-

cium ipsorum præsens renovat memoriam peccati præteriti, & redit illud quasi adhuc præsens; & propterea omnes feminae censentur immunda, postquam pepererunt, & optime nôrunt ipsæ, id non esse sine causâ. Locus sanctus ipsis in hoc statu est prohibitus; & lex antiqua relinquebat illas in hoc statu humiliationis & poenitentia, ad minimum saltem spatio quadraginta dierum; & cin obstringebat eas, ut præsentarent se ad portam Templi, ubi non admittentur, nisi post oblata duo munera, unum pro reddendis, alterum pro postulandis gratijs: *Offeret duas vitulas, unum in holocaustis, alterum pro peccato:* Et Sacerdos orabat pro illis, ut purificarentur per sacrificium & orationem. Ecce primam rationem, quæ subiciebat omnes Matres legi Purificationis.

Eadem ratio luculenter eximit ab eâ sanctissimam Virginem, eoque quod ipsa nunquam fuerit particeps peccati proto-parentum nostrorum; consequenter non toleravit illius poenam, sicut ceteræ omnes mulieres. Quando igitur dixit Deus: *Multiplicabo erumnas tuas, & conceptas tuos, in dolore paries filios;*

Matres obstringebantur legi purificationis ob peccatum proto-parentum nostrorum,

Hæc ratio non tangit Sanctissimam Virginem.

Gen. 3. v. 16.

De Purifica-
tione Virgo
non fuerit
subiecta le-
gi Purifica-
tionis.

filios; id non concernit Matrem admirabilem, quæ concepit Filium suum Unigenitum, velut in splendoribus Sanctorum, in medio omnium gratiarum, & per operationem Spiritus Sancti, quæ portavit illum in purissimo utero suo absque minimâ incommoditate; quæque peperit illum post novem menses, non solum absque ullo dolore, sed abundantissimo & divino cum gaudio; cum Virginitas ipsius puritas semper fuerit conservata ante, in, & post partum ipsius; & quod talem decet Matrem, talemque Filium, minima immunditia non sedaverit ipsius partum, eoque Filius ipsius adorandus purior egressus fuerit ex Utero ejus, quam egrediatur de sole ipsius radius. Quis ergo diffitebitur, illam nullatenus obstrictam fuisse legi purificationis, nec illi, quæ arcebat ab ingressu Templi velut immunda, nec etiam ad offerendum Deo sacrificium expiationis pro remissione peccati?

Altera ratio, quæ universaliter orones mulieres subiciebat obligationi legis est, quod omnes ipsarum Filij Concepti fuerint in peccato: *In peccatis concepit me Mater mea*; quodque ipsæ non pepererint mundo nisi inimicos Dei, quos æquissimâ prosequatur indignatione. Nolo dicere, quod Patres & Matres semper obnoxij sint crimini in filiorum suorum generatione; tamen Filius, quem progri-

gunt, semper peccator est; non solum, quia nascitur reus peccati originalis, quod secum affert ex utero Matris suæ, sed etiam, quia contrahit in ipso certam quandam inclinationem depravatam, certum quoddam germen peccati, quod naturalem appellamus concupiscentiam, quæ incessanter ipsam stimulet, & impellat ad malum, quæque cum tempore plurimum peccatorum funesta fiat radix & origo: Nonne merito Mater hujus rei, quæ in lucem profert inimicum Dei, quæ illam dat mundatam male affectum, contematur immunda? Nonne æquum est, ut illa se humiliet coram Deo, sequatur purificet in Templo? procul dubio ex unicâ hâc ratione, strictissimè adimplenda legi tenebantur.

Sed similiter e contra perfectè ab ipsâ eximebatur Sanctissima Virgo: Quis enim audeat dicere, quod conceperit Filium suum Unigenitum in peccato? Nonne ipse est Deus, Sanctus Sanctorum, Agnus Dei, qui tollit peccata mundi? Quis affirmare audeat, quod ipsa genuerit inimicum Dei, quem suo is prosequatur odio; Nonne ipse est dilectus Patris, in quo is sibi bene complacuit? Quis dicat, MARIAM fuisse immundam habitationem, eoque Deum genuerit purissimum; vel propterea obstrictam fuisse, ut templum adiret se se purificatura, quæ vivum erat Templum Dei? Certum igitur est,

O O O O 2 nul-

nullam unquam fuisse Matrem minus obligatam ad purificationem Virgine Sanctissimâ.

Matres tenebantur se purificare, eòquòd cessaverint esse Virgines.

Mulier se suscepto semine peperit. *Levit. 12.*

Verba legis denotant Sanctissimâ Virginem non fuisse obligatam.

Denique tertia ratio, quæ omnes alias Matres obstringebat ad observationem hujus legis, sed ab eâ quoque eximebat Sanctissimam Matrem Dei, consistit in proprijs Scripturæ verbis, quæ hujus imponebant & simul exponebant obligationem. Obligabat hæc omnes alias, eòquòd Matres fieri non potuerint, quin cessarent esse Virgines, quòdque recipiendò facultatem, quâ essent fecundæ, maximò sexûs sui exuerentur ornamentò, integritate suâ. Opus ipsius erat Purificatione, eòquòd exemptæ non fuerint à corruptione, quòdque cum non conceperint absque voluptate, & turpi immoderatione concupiscentiæ, condemnatæ sint ad non parendum, nisi cum magno dolore, cujus vehementia copiosum ab ijs extorquet sanguinem, velut à reis & facinorosis, quas justitia Dei castigat pro peccato primorum suorum parentum: Et idèd æquissimum erat, ut humiliarent se ante Deum, reconciliaturæ se cum ipso in Templo suo.

Manifestum omninò est, hanc legem exemisse etiam luculenter Sanctissimam Virginem, sicut omnes obstringebat ceteras; eòquòd ut esset Mater, non cessaverit esse Virgo, quòdque cum acceperit à Spiritu Sancto, non à viro munus

fecunditatis, nil perdidit è perfectâ suâ integritate, sed potius ex eo hanc auxerit atque perfecit, sicut Ecclesia ad ipsius laudem modulatur: *Matris integritatem non minuit, sed sacravit;* quæ verba desumpta sunt ex Sancto Augustino: eòquòd ipsa conceperit absque voluptate, adeòque absque inordinatione concupiscentiæ cujus ne quidem sensit unquam oppugnationem, eòquòd non habuerit in se illius principium, quòd est peccatum originale. Et tandem, cum pepererit absque dolore, id fuit absque ullâ violentiâ, & absque minimâ impuritate. Tibi esset igitur obligatio vel necessitas sese in Templo purificandi? Et ex hoc deduco veritatem propositionis, à me factæ, quòd nunquam aliqua Mater minus obligata fuerit ad legem Purificationis Sanctissimâ Virgine.

Nihilominus videtur, credidisse ipsam, obligatam se esse, eòquòd tandem se illi subjecerit, objecit Glycas: nonne conspecta est, exactissimè observâsse illam, non minus cæteris omnibus? Verum est, respondit Methodius, quòd se subjecerit; sed ipsamet imposuit sibi legem aliam, quàm illam Purificationis, quâ non tenebatur. Lex ipsius erat lex boni exempli, cum nullum præbere voluerit scandalum proximo. Jam quis dubitat, quin omnes accipere potuissent occasionem scandali, si vidissent, quòd exemerit se ab observantiâ legis

3. August. serm. 24. de temp.

Sanctissima Virgo voluit purificari, ut daret bonum exemplum & evitaret scandalum.

Alia m...
to, cur...
hæret...
hæret...

legis, quam omnes alie mulieres tam accuratè observabant. Quid cogitati potuisset, si fuisset conspectum, quòd negligeret hoc exercitium velut Sanctum ab omnibus existimatum, cum tamen omissionis hujus non constaret causa? non enim constabat, ipsam esse Matrem Dei; notum tamen erat ipsam esse exemplar Sanctitatis, expositum oculis totius populi: Quantam admirationi dedisset aniam, si legalem non observasset ceteroniam, quæ tam religiosè à cunctis observabatur? Quanto enim magis virtutibus quis eminet, tantò facilis scandalum præbet mundo, si videatur in minimo suis deesse partibus. Lex boni exempli te obligat ad faciendum id omne, quod mundus expectat à te, quòdque rationabiliter credit teneri te facere in statu, quem tenes, & juxta zelum, quem te habere supponit; & si in hoc deficias, ecce mox scandalum mundo & omni populo: edquòd occasio id illi sit ruinæ, per quam facile quoque defleat & trahitur ad relaxationem; ecce igitur legem, quæ obstringebatur ad hanc observantiam.

Alie moti-
vi, cur vo-
luerit puri-
ficari.

Ulterius lex ipsius erat zelus, quem habebat nobilissimam exercendi, obedientiam: Non contenta autem ipsa erat timore displicendi Deo, ex eo, quòd suo deesset muneri, sed etiam placere ipsi volebat, faciendo plus, quam

sua erat obligationis: & idè ad amissim exequabatur non tantum sui partes muneris, sed etiam ea quæ hujus non erant, ex abundantia bonæ voluntatis, & fidelitatis auctario.

Lex ipsius tandem erat, exercendi virtutes summè heroicas, in omni suâ perfectione. Quis comprehendere posset excellentiam humilitatis, quam in hac exhibuit functione? sacrificabat enim omnem suam gloriam, & insuper illam Filij sui unigeniti, accensendo se agmini fœminarum, quæ indigent purificatione, ac si Virgo Mater non esset, & Filium suum cœtui peccatorum, ac si non esset DEUS.

Sanctus Augustinus exponens s. August.
hæc verba Psalmi 18. *In sole posuit in psalm,*
tabernaculum suum, intelligit per 18.
hunc solem humilitatem sanctissimæ Virginis in quo Filius Dei descendens in hunc mundum, confederit velut in throno gloriæ suæ. Quid inquis, interpellat Glycas, quod in mente S. Augustini humilitas sanctissimæ Virginis representatur per solem? Itane humilitas, quæ est virtutum obscurissima representetur per solem, qui illustrissimus est Rex astrorum?

Cur humi-
litas bene
represente-
tur in sole.

Quid ergo similitudinis inter utrumque? Nonne potius sibi invicem contrariantur? Sed reverà nihil est illis similius: Quemadmodum enim sol abscondit & ofuscet cætera omnia sidera coram

O o o o ; se,

se, ut appareat ipse solus (quamvis non velit aspici, cum ita se abscondat proprio suo lumine, ut à nemine videri possit) ita vera humilitas abscondit omnes alicujus animæ perfectiones, & consequenter abscondit semetipsam, in quantum potest, & haberi vellet pro vilitate, non humilitate.

Humilitas
Sanctissimæ
Virginis in
Purificatio-
ne mon-
strata fuit
quasi sol re-
fulgens,

Ubi hæc sunt omnes excellen-
tiae & perfectiones sanctissimæ
Virginis, quæ excedunt id omne,
quidquid hominum Angelorum-
que linguæ valent enunciare? Ita-
rum apparet nihil; scæminarum
credereetur esse simplicissima: Ubi
est illa, quam possidet, gloria, per
quam est Virgo Mater, & Mater
Dei? Omnia hæc absconduntur
sub profunda humilitatis ipsius
velo in functione, quam exercet
in templo. Ubi incomparabilis
est honor, quem possidet super
omnes alias creaturas, ex eo, quod
concepit per operationem Spi-
ritus Sancti, quod genuerit abs-
que dolore, & absque minima im-

putate? Ipsius humilitas est sol
offuscans omnia hæc firmamenti
sidera. Ubi est ipsamet hæc tam
profunda, tam admirabilis, tam
refulgens ac splendida humilitas?
illa ipsamet non apparet, non e-
nim perficit nisi opus quoddam
usitatum & commune omnibus
scæminis, disparere faciens omnes
alias perfectiones hujus Matris Vir-
ginis; ipsa tam bene abscondit se
ipsam, ut non videatur. Et tan-
dem, quamvis verum sit, nun-
quam aliquam Matrem minus ob-
ligatam fuisse ad legem purificatio-
nis sanctissimæ Virgine, nihilomi-
nus id non apparet, obquod om-
nia involuta sint velo profundæ
ipsius humilitatis.

Sed videtur mihi, reponit Gly-
cas, sat clarè videri indispensabi-
lem ipsius obligationem ad obser-
vandam legem Purificationis, si
bene consideretur: quod de non
strare tibi conabor, si tam benig-
nas loquenti mihi præbere volue-
ris aures, sicut præbui tibi.

ARGUMENTUM.

*Nunquam aliqua Mater ita obligata fuit ad le-
gem Purificationis, sicut Beatissima Virgo.*

ARTICULUS III.

Tria utilitatum genera obli-
gabant ipsam ad hoc non
leviter: In primis utilitas
ipsius propria; secundò utilitas
Dei; terciò utilitas nostra. Au-

sculta bene probationes, quas de-
super tibi afferam; tam breviter
illas constringam, ut ex ijs afficien-
dus non sis tardio, illasque inven-
turas tam solidas, ut rejicere, illas
non poteris. In